

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- A Bizottság 328/2009/EK rendelete (2009. április 22.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1
- ★ A Bizottság 329/2009/EK rendelete (2009. április 22.) a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendeletnek a változók listájának frissítése, a statisztikák összeállításának gyakorisága és a változókhoz használandó lebontási és összesítési szintek tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 3
- ★ A Bizottság 330/2009/EK rendelete (2009. április 22.) az idényjellegű termékeknek a harmonizált fogyasztói árindexekben (HICP) való kezelésére vonatkozó minimumszabályok tekintetében a 2494/95/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról ⁽¹⁾ 6

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Bizottság

2009/339/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2009. április 16.) a 2007/589/EK határozatnak a légi közlekedésből származó kibocsátások és a légi közlekedésre vonatkozó tonnakilométer-adatok nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások megállapítása céljából történő módosításáról (az értesítés a C(2009) 2887. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 10

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a kozmetikai termékekről szóló 76/768/EGK tanácsi irányelv III. mellékletének a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról szóló, 2009. április 16-i 2009/36/EK bizottsági irányelvhez (HL L 98., 2009.4.17.) 30

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 328/2009/EK RENDELETE

(2009. április 22.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. április 23-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 22-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	JO	93,2
	MA	73,5
	TN	139,0
	TR	104,6
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	155,5
	MA	55,7
	TR	109,4
	ZZ	106,9
0709 90 70	JO	220,7
	MA	28,1
	TR	86,7
	ZZ	111,8
0805 10 20	EG	45,4
	IL	55,8
	MA	50,6
	TN	64,9
	TR	51,6
	US	49,7
	ZZ	53,0
0805 50 10	TR	60,4
	ZA	76,0
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	84,8
	BR	73,4
	CA	124,7
	CL	83,4
	CN	87,6
	MK	22,6
	NZ	112,6
	US	126,3
	UY	71,7
	ZA	82,8
ZZ	87,0	
0808 20 50	AR	85,5
	CL	112,6
	CN	63,6
	ZA	83,9
	ZZ	86,4

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 329/2009/EK RENDELETE**(2009. április 22.)****a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendeletnek a változók listájának frissítése, a statisztikák összeállításának gyakorisága és a változókhoz használandó lebontási és összesítési szintek tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a rövid távú statisztikákról szóló, 1998. május 19-i 1165/98/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 17. cikke b), d) és e) pontjára,

mivel:

- (1) Az 1165/98/EK rendelet általános keretet hozott létre a gazdasági ciklusra vonatkozó rövid távú közösségi statisztikák készítéséhez. E statisztikák alkalmazási körét a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ módosította.
- (2) A rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendelet a változók meghatározása, a változók listája és az adatok összeállítási gyakorisága tekintetében történő végrehajtásáról és módosításáról szóló, 2006. szeptember 28-i 1503/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ meghatározta a változók fogalmát.
- (3) A rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK rendelet módosításáról szóló, 2005. július 6-i 1158/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ bevezette megvalósíthatósági tanulmányokat készítését a kiskereskedelemben és más szolgáltatásoknál a ledolgozott órákra, valamint a bruttó bérekre és keresetekre vonatkozóan.

(4) A Közösség monetáris politikájának céljára a rövid távú gazdasági – elsősorban a szolgáltatásokra vonatkozó – statisztikákat tovább kell fejleszteni. Ezért szükséges az 1165/98/EK rendelet frissítése a gazdasági ciklus tanulmányozása szempontjából különösen fontos területeken.

(5) Az 1165/98/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(6) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ létrehozott statisztikai programbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

Egyetlen cikk

Az 1998. május 19-i 1165/98/EK rendelet C. és D. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 22-én.

a Bizottság részéről

Joaquín ALMUNIA

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 162., 1998.6.5., 1. o.⁽²⁾ HL L 393., 2006.12.30., 1. o.⁽³⁾ HL L 281., 2006.10.12., 15. o.⁽⁴⁾ HL L 191., 2005.7.22., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 181., 1989.6.28., 47. o.

MELLÉKLET

1. Az 1165/98/EK rendelet C. melléklete a következőképpen módosul:

a) A c) pont (A változók listája) (1) bekezdésében az alábbi változók illesztendők a táblázatba:

„220	Ledolgozott órák száma
230	Bruttó bérek és keresetek”

b) A d) pont (Forma) (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az árbevétel változót (120), az eladási mennyiség változót (123) és a ledolgozott órák száma változót (220) munkanappal kiigazított formában is át kell adni. A ledolgozott órák száma változót (220) munkanappal kiigazított formában legkésőbb 2015. március 31-től kezdődően kell átadni. Amennyiben a munkanapok más változókra is hatást gyakorolnak, a tagállamok azokat a változókat is átadhatják munkanappal kiigazított formában. A munkanappal kiigazított formában átadandó változók listája a 18. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően módosítható.”

c) Az e) pontban (Referencia-időszak) az alábbi változók illesztendők a táblázatba:

„220	Negyedév
230	Negyedév”

d) Az f) pont (Részletezési szint) (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az árbevétel változót (120) és az eladási deflátor/volumen változókat (330/123) a (2) és (3) bekezdésben meghatározott részletezési szinteknek megfelelően kell átadni. A foglalkoztatott személyek változóját (210) a (4) bekezdésben meghatározott részletezési szinteknek megfelelően kell átadni. A ledolgozott órák száma változót (220) és a bruttó bérek és keresetek változót (230) a NACE Rev. 2. 47. ágazata szerint kell átadni.”

e) A g) pont (Adatátadási határidők) (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„3. A foglalkoztatott személyek száma változót (210) a referencia-időszak végét követő 2 hónapon belül kell átadni. A határidő legfeljebb 15 nappal lehet hosszabb azon tagállamok esetében, amelyek árbevétele a NACE Rev. 2. 47. ágazatában egy adott bázisévben az Európai Közösség összesített számadatának 3 %-ánál kisebb értéket reprezentál. A ledolgozott órák száma változót (220) és a bruttó bérek és keresetek változót (230) a referencia-időszak végét követő 3 hónapon belül kell átadni.”

f) Az i) pont (Első referenciaév) a következő albekezdéssel egészül ki:

„A ledolgozott órák száma változóra (220) és a bruttó bérek és keresetek változóra (230) vonatkozó első referencia-időszak legkésőbb 2010 első negyedéve a 2010-es bázisév 2013-as bevezetésétől kezdődő hatállyal.”

2. Az 1165/98/EK rendelet D. melléklete a következőképpen módosul:

a) A c) pont (A változók listája) (1) bekezdésében az alábbi változók illesztendők a táblázatba:

„220	Ledolgozott órák száma
230	Bruttó bérek és keresetek”

b) A d) pont (Forma) (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A ledolgozott órák száma változót (220) munkanappal kiigazított formában legkésőbb 2015. március 31-től kezdődően kell átadni.”

c) Az f) pont (Részletezési szint) (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A ledolgozott órák száma változót (220) és a bruttó bérek és keresetek változót (230) a NACE Rev. 2. következő csoportosításának megfelelően kell átadni:

— 45. és 46. ágazat,

— H., I. és J. nemzetgazdasági ág,

— 69, 70.2, 71, 73 és 74 összege,

— 78, 79, 80, 81.2 és 82 összege.”

d) A g) pontban (Adatátadási határidők) az alábbi változók illesztendőek a táblázatba:

„220	3 hónap
230	3 hónap”

e) Az i) pont (Első referencia-időszak) a következő albekezdéssel egészül ki:

„A ledolgozott órák száma változóra (220) és a bruttó bérek és keresetek változóra (230) vonatkozó első referencia-időszak legkésőbb 2010 első negyedéve a 2010-es bázisév 2013-as bevezetésétől kezdődő hatállyal.”

A BIZOTTSÁG 330/2009/EK RENDELETE

(2009. április 22.)

az idényjellegű termékeknek a harmonizált fogyasztói árindexekben (HICP) való kezelésére vonatkozó minimumszabályok tekintetében a 2494/95/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

port (két számjegyű), csoport (három számjegyű) és osztály (négy számjegyű) szerint kell bontani.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a harmonizált fogyasztói árindexekről szóló, 1995. október 23-i 2494/95/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke harmadik bekezdésére és 5. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(1) A harmonizált fogyasztói árindexek (Harmonised Indices of Consumer Prices, HICP) olyan harmonizált inflációs adatok, melyekre a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak az EK-Szerződés 121. cikkében megfogalmazott feladatai ellátásához szüksége van. A harmonizált fogyasztói árindexek a fogyasztói árak inflációjának nemzetközi összehasonlításait hivatottak megkönnyíteni. Fontos mutatóként szolgálnak a monetáris politika alakítása során.

(2) A 2494/95/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a rendelet végrehajtásának keretében valamennyi tagállam köteles a 1997. januári indexszel kezdődően harmonizált fogyasztói árindexeket összeállítani.

(3) A harmonizált fogyasztói árindexekről szóló 2494/95/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó kezdeti intézkedésekről szóló, 1996. szeptember 9-i 1749/96/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ a következőképpen határozza meg a harmonizált fogyasztói árindexek lefedettségét: azok a termékek és szolgáltatások, amelyek a tagállam gazdasági területén, az összehasonlított időszakok egyikében vagy mindkettőben a háztartások végső fogyasztási kiadásának részét képezik.

(4) A harmonizált fogyasztói árindexekről: a HICP részindexeinek továbbításáról és terjesztéséről szóló, 1996. november 20-i 2214/96/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 2. cikke meghatározza, hogy a HICP/COICOP-t ⁽⁴⁾ főcso-

(5) A HICP-súlyozás minőségére vonatkozó minimumszabályok tekintetében a 2494/95/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1997. december 10-i 2454/97/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ 2. cikke a harmonizált fogyasztói árindexek „súlyrendszerének bázisidőszakát” 12 hónapos fogyasztási vagy kiadási időszakként határozza meg. A rendelet 3. cikke előírja, hogy a tagállamoknak minden hónapban olyan súlyokat használva kell elkészíteniük a harmonizált fogyasztói árindexeket, amelyek a súlyrendszer bázisidőszakának fogyasztói kiadási szerkezetét tükrözik.

(6) Következésképp a súlyoknak a COICOP/HICP főcsoportjainak, csoportjainak és osztályainak szintjén nem szabad különbözniük az év egyes hónapjai tekintetében. A COICOP/HICP részletesebb szintjén azonban megengedhető, hogy a súlyok szezonálisan ingadozó fogyasztási mintát tükrözzenek. Bár a szezonálisan súlyozott és nem súlyozott indexek különböző statisztikai céloknak felelnek meg, a módszertanra vonatkozó megszorításokkal biztosítható a szükséges összehasonlíthatóság a két megközelítés között, és a tagállamok között is az egyes megközelítéseken belül.

(7) Az idényjellegű termékekre az jellemző, hogy az éves ciklus bizonyos időszakában nem kaphatók, illetve a vásárolt mennyiségek elhanyagolhatók; az 1749/96/EK rendelet 6. cikke szerint, amennyiben a célminta tényleges árainak havi megfigyelése nem szükséges az év során, becslült árakat kell használni.

(8) A harmonizált fogyasztói árindexek felülvizsgálatának minimumszabályai tekintetében a 2494/95/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és a 2602/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2001. szeptember 28-i 1921/1001/EK bizottsági rendelet ⁽⁶⁾ meghatározza a harmonizált fogyasztói árindexek felülvizsgálatának keretrendszerét.

⁽¹⁾ HL L 257., 1995.10.27., 1. o.⁽²⁾ HL L 229., 1996.9.10., 3. o.⁽³⁾ HL L 296., 1996.11.21., 8. o.⁽⁴⁾ Az egyéni fogyasztás rendeltetés szerinti osztályozása a harmonizált fogyasztói árindexek (HICP) igényeinek megfelelően.⁽⁵⁾ HL L 340., 1997.12.11., 24. o.⁽⁶⁾ HL L 261., 2001.9.29., 49. o.

- (9) A 2494/95/EK tanácsi rendelet 4. cikke úgy rendelkezik, hogy azok a harmonizált fogyasztói árindexek, amelyek a meghatározásuk és összeállításuk során alkalmazott fogalmak, módszerek vagy gyakorlat közötti eltérések következtében különböznek, nem tekinthetők összehasonlíthatónak. A tagállamok által az idényjellegű termékek vonatkozásában használt módszertan azonban meglehetősen nagy különbségeket mutat, ezért az eredmények nem tekinthetők kellő mértékben összehasonlíthatónak. A harmonizált fogyasztói árindexekben figyelembe vett idényjellegű termékek vonatkozásában ezért összehangolt megközelítésre van szükség, hogy biztosítsuk: az eredményül kapott harmonizált fogyasztói árindexek megfelelnek a követelményeknek a 2494/95/EK rendelet 4. cikke és 5. cikkének (3) bekezdése által előírt összehasonlíthatóság, megbízhatóság és helytállóság tekintetében.
- (10) A 2494/95/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Központi Bankkal konzultációt folytattak ⁽¹⁾.
- (11) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozattal ⁽²⁾ létrehozott statisztikai programbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

A rendelet minimumszabályokat állapít meg az idényjellegű termékek kezelésére, hogy ezáltal javítsa a harmonizált fogyasztói árindexek (Harmonized Indices of Consumer Prices, HICP) összehasonlíthatóságát, megbízhatóságát és helytállóságát.

2. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „idényjellegű termékek”: azok az áruk és szolgáltatások, amelyek egy tipikus éves ciklus bizonyos időszakaiban nem vásárolhatók meg, illetve csak kis vagy elhanyagolható mennyiségben vásárolják őket. Az idénynek tekintett időszak legalább egy hónap;
2. „a COICOP/HICP alosztálya”: COICOP/HICP-osztály a valamely COICOP/HICP-osztályban szereplő áruk és szolgáltatások esetében; COICOP/HICP-csoport azon csoportok esetében, amelyeket nem soroltak osztályokba a harmonizált fogyasztói árindexek részindexeiről szóló 2214/96/EK rendelet módosításáról szóló, 1999. július 23-i 1749/1999/EK rendeletben ⁽³⁾ meghatározott, harmonizált COICOP/HICP-osztályozás szerint;
3. „idényen kívüli becslés”: a termék idényen kívüli árának az alábbiak szerint történő becslése:
 - az idényen kívüli időszak első hónapjában a becslött ár megegyezik a megelőző idényben megfigyelt, jellemző árral, és
 - a második hónaptól kezdve a becslött árat úgy kapjuk, hogy a megelőző hónapra becslött árat kiigazítjuk a szerint az átlagos árváltozás szerint, amelyet az ugyanabba a COICOP/HICP alosztályba tartozó, idényben lévő összes idényjellegű termék árai mutattak;
4. „idényeket átfogó becslés”: a termék idényen kívüli árának az alábbiak szerinti becslése:
 - az idényen kívüli időszak első hónapjában a becslött ár megegyezik a megelőző idényben megfigyelt, jellemző árral, és
 - a második hónaptól kezdve a becslött árat úgy kapjuk, hogy a megelőző hónapra becslött árat kiigazítjuk a szerint az átlagos árváltozás szerint, amelyet az ugyanabba a COICOP/HICP alosztályba tartozó, összes kapható termék árai mutattak;
5. „szigorú éves súlyozású index”: olyan árindex, amelynek súlyai egy adott éven belül az egyes hónapok között az indexszámítás egyik szintjén sem mutatnak eltéréseket;
6. „osztály és idény szerinti súlyozású index”: olyan árindex, amelynek súlyai ugyanazon az éven belül:
 - egyik COICOP/HICP alosztály egészének tekintetében sem térnek el az egyes hónapok között,
 - az idényjellegű termékeket nem tartalmazó egyik COICOP/HICP alosztályon belüli termékek tekintetében sem térnek el az egyes hónapok között,

⁽¹⁾ HL C 58., 2009.3.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 181., 1989.6.28., 47. o.

⁽³⁾ HL L 214., 1999.8.13., 1. o.

— az idényen belül nem térnek el az egyes hónapok között az idényjellegű termékeket tartalmazó egyik COICOP/HICP alosztályon belüli termékek tekintetében sem, hacsak nem az ahhoz szükséges mértékben, amelyre a fogyasztói kosár összetételében bekövetkező havi változások lehetővé tételéhez szükség van.

3. cikk

Alkalmazási kör

(1) A minimumszabályok az alábbi COICOP/HICP-osztályokon és -csoportokon belüli idényjellegű termékekre vonatkoznak:

01.1.3	Halak
01.1.6	Gyümölcs
01.1.7	Zöldségfélék
03.1	Ruhanemű
03.2	Lábbeli

(2) A minimumszabályok adott esetben az (1) bekezdésben fel nem sorolt COICOP/HICP-osztályokon és -csoportokon belüli idényjellegű termékek vonatkozásában is mérvadónak tekinthetők.

4. cikk

Minimumszabályok

(1) Az idényjellegű termékeket valamennyi adott hónapban vagy idényben lévőnek, vagy idényen kívülinek kell tekinteni. Az idénynek tekintett időszakok évről évre változhatnak.

(2) A harmonizált fogyasztói árindexek részindexe elemi termékcsoport szinten szigorú éves súlyozású index vagy osztály és idény szerinti súlyozású index.

(3) Az olyan harmonizált fogyasztói árindexek tekintetében, amelyek szigorú éves súlyozású indexek, az idényen kívüli idényjellegű termék esetében az 1749/96/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint becsült értékeket kell használni.

(4) Az olyan harmonizált fogyasztói árindexek tekintetében, amelyek szigorú éves súlyozású indexek, az idényen kívüli idényjellegű termék becsült árát vagy az idényen kívüli becsléssel, vagy az idényeket átfogó becsléssel kell meghatározni. Az idényen kívüli becslést kell előnyben részesíteni, ha azt a tagállam a megfigyelt árak elérhetősége tekintetében kivitelezhetőnek tartja, amint az a ruhaneműk és lábbelik esetében valószínűsíthető. Ha az idényen kívüli becslés kivitelezhetetlennek ítélik, az idényeket átfogó becslést kell alkalmazni.

(5) Az olyan harmonizált fogyasztói árindexek tekintetében, amelyek osztály és idény szerinti súlyozású indexek, az idényen kívüli idényjellegű termékek súlya zero.

(6) Az olyan harmonizált fogyasztói árindexek tekintetében, amelyek szigorú éves súlyozású indexek, a COICOP/HICP-osztályánál részletesebb szinten is lehet becsléseket végezni, például a rétegek esetében, amennyiben rétegzett mintavételt alkalmaznak. Az olyan harmonizált fogyasztói árindexek tekintetében, amelyek osztály és idény szerinti súlyozású indexek, az idény szerinti súlyokat részletesebb szinten is meg lehet állapítani.

(7) Azon idényjellegű termékek árának változásait, amelyek aránya a harmonizált fogyasztói árindexek által mért összefogyasztásban egy tipikus idény alatt valószínűleg legalább két ezrelék lesz, tükrözni kell a harmonizált fogyasztói árindexekben.

(8) Az idényjellegű termékek súlyait a 2454/97/EK rendelet 2. és 3. cikkének megfelelően állapítják meg és aktualizálják szükség esetén. Ha az indexszámítás megköveteli, a súlyok éves árai aktualizálásához használt indexek az aktualizáláshoz figyelembe vett hónap átlagos áaira vonatkoznak.

5. cikk

Összehasonlíthatóság

A rendelet 4. cikkében előírt szabályoktól eltérő szabályok szerint összeállított harmonizált fogyasztói árindexek összehasonlíthatónak tekinthetők, ha olyan indexeket eredményeznek, amelyek az e rendelet előírásai szerint összeállított indextől nem térnek el rendszeresen nagyobb mértékben, mint:

- egy éven keresztül átlagosan egy tized százalékpont az előző évi, összes cikket magában foglaló, harmonizált fogyasztói árindexhez képest;
- egy éven keresztül átlagosan három, négy vagy öt tized százalékpont az előző évi bármely COICOP/HICP-főcsoport, -csoport vagy -osztály tekintetében;
- egy bizonyos hónapban átlagosan egy tized százalékpont az előző havi, összes cikket magában foglaló, harmonizált fogyasztói árindexhez képest.

6. cikk

Alkalmazás

Az ebből a rendeletből, különösen annak 4. cikkéből eredő változások 2010 decemberétől alkalmazandók, és a 2011. januári indexszel kezdődően lépnek érvénybe.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 22-én.

a Bizottság részéről

Joaquín ALMUNIA

a Bizottság tagja

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. április 16.)

a 2007/589/EK határozatnak a légi közlekedésből származó kibocsátások és a légi közlekedésre vonatkozó tonnakilométer-adatok nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások megállapítása céljából történő módosításáról

(az értesítés a C(2009) 2887. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/339/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló, 2008. november 19-i 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerét kiterjesztette a légiközlekedési tevékenységekre.
- (2) A 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerint a Bizottság elfogadja a légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó, valamint a légiközlekedési tevékenységekhez tartozó tonnakilométer-adatoknak az említett irányelv 3e. és 3f. cikke szerinti kérelmek céljára történő nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatást.
- (3) Az igazgatásért felelős tagállamnak indokolt gondoskodnia arról, hogy minden légi jármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának nyomonkövetési

tervet nyújtson be, amelyben intézkedéseket állapít meg az éves kibocsátások, valamint – a kibocsátási egységek térítésmentes kiosztására vonatkozó kérelem céljából – a tonnakilométer-adatok nyomon követésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság az irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott iránymutatásoknak megfelelően jóváhagyja.

- (4) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások létrehozásáról szóló, 2007. július 18-i 2007/589/EK bizottsági határozatot ⁽³⁾ ezért ennek megfelelően indokolt módosítani.
- (5) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2003/87/EK irányelv 23. cikkében említett, az éghajlatváltozással foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2007/589/EK határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

E határozat I–XIV. melléklete tartalmazza a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt, valamint az említett irányelv 24. cikkének (1) bekezdése értelmében felvett tevékenységekből származó üvegházhatást okozó gáz-kibocsátások

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2009.1.13., 3. o.

⁽³⁾ HL L 229., 2007.8.31., 1. o.

nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatásokat. A XV. melléklet tartalmazza a légi közlekedésre vonatkozó tonnakilométer-adatoknak a 2003/87/EK irányelv 3e. és 3f. cikke szerinti kérelmek céljára történő nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatást.

Ezen iránymutatások alapját az említett irányelv IV. mellékletében meghatározott elvek alkotják.”;

2. A mellékletek jegyzéke a következő bejegyzésekkel egészül ki:

„XIV. melléklet: A 2003/87/EK irányelv I. melléklete szerinti légi közlekedési tevékenységekből származó kibocsátások meghatározására vonatkozó tevékenység-specifikus iránymutatások

XV. melléklet: A légi közlekedési tevékenységekhez tartozó tonnakilométer-adatoknak a 2003/87/EK irányelv 3e. és 3f. cikke szerinti kérelmek céljára történő meghatározására vonatkozó tevékenység-specifikus iránymutatások”.

3. Az I. melléklet az e határozat mellékletének A. részében meghatározottak szerint módosul.

4. A határozat kiegészül az e határozat mellékletének B. részében szereplő XIV. melléklettel.

5. A határozat kiegészül az e határozat mellékletének C. részében szereplő XV. melléklettel.

2. cikk

E határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 16-án.

a Bizottság részéről

Stavros DIMAS

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

1. Az 1. szakaszban a „II–XI. melléklet” szövegrész helyébe a „II–XI. melléklet és a XIII–XV. melléklet” szöveg lép.

2. A 2. szakasz a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„E melléklet és a II–XV. melléklet alkalmazásában a 2003/87/EK irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni. E melléklet alkalmazásában azonban »üzemeltető«: a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti üzemeltető, illetve az említett cikk o) pontja szerinti légitársaság-üzemeltető.”;

b) az 1. pont a következőképpen módosul:

i. a c) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »kibocsátó forrás«: egy létesítmény olyan jól elkülöníthető része (pont vagy technológia), amely üveg-házhatást okozó gázokat bocsát ki, illetve légitársasági tevékenységek esetében a légitársaság-üzemeltető.”;

ii. az e) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„e) »nyomonkövetési módszertan«: azoknak a megközelítéseknek az összessége, amelyeket az üzemeltető, illetve légitársaság-üzemeltető alkalmaz egy adott létesítmény, illetve légitársasági tevékenység kibocsátásainak meghatározására.”;

iii. az f) alpontban a »létesítmény« szó helyébe a »létesítmény, illetve légitársaság-üzemeltető« szöveg lép;

iv. a g) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„g) »meghatározási szint«: a tevékenységre vonatkozó adatok, a kibocsátási tényezők, az éves kibocsátás, az éves átlagos óránkénti kibocsátás és az oxidációs vagy konverziós tényezők, valamint a hasznos teher meghatározására szolgáló módszertan meghatározott elemei.”;

v. az i) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i) »jelentési időszak«: egy naptári év, amely alatt a kibocsátásokat, illetve a tonnakilómeter-adatokat nyomon kell követni és jelentést kell róluk készíteni.”;

vi. a j) alpontban a mondatzáró írásjel (pont) helyébe a következő szöveg lép:

„a légitársasági tevékenységek esetében a kereskedési időszak az említett irányelv 3c. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott időszak.”;

c) a 2. pont h) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) »kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyag«: olyan, nemzetközileg szabványosított, kereskedelemben forgalmazott tüzelőanyag, amelynek fűtőértéke 95 %-os konfidenciaintervallum esetén legfeljebb ± 1 %-kal tér el az előírt értéktől, például a gázolaj, a könnyű fűtőolaj, a benzin, a világítóolaj, a kerozin, az etán, a propán, a bután, a sugárhajtómű-kerozin (Jet-A1 vagy Jet-A), a sugárhajtómű-benzin (Jet-B) és a repülőgépbenzin (AvGas).”;

d) a 4. pont a következőképpen módosul:

i. az a) alpont utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ilyen előzménnyel nem rendelkező létesítmények, illetve légitársaság-üzemeltetők esetében az ugyanolyan vagy hasonló tevékenységet végző reprezentatív létesítményektől, illetve légitársaság-üzemeltetőkől származó adatok használhatók viszonyításként, a kapacitásuk alapján arányosítva.”;

ii. a c) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »csekély jelentőségű forrásanyagok«: olyan, az üzemeltető által kiválasztott, kevésbé jelentős forrásanyagok csoportja, amelyek vagy évente együttesen 1 kilotonna vagy kevesebb fosszilis eredetű CO₂-t bocsátanak ki, vagy pedig kevesebb mint 2 %-kal (legfeljebb azonban összesen 20 kilotonna fosszilis eredetű CO₂-vel) járulnak hozzá az adott létesítmény, illetve légitársaság-üzemeltető éves összes fosszilis eredetű CO₂-kibocsátásához az átadott CO₂-mennyiség levonása előtt; a két érték közül az a mértékadó, amely az abszolút kibocsátást tekintve nagyobb;”

iii. az e) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„e) »kisebb jelentőségű forrásanyagok«: olyan, az üzemeltető által kiválasztott forrásanyagok csoportja, amelyek vagy évente együttesen 5 kilotonna vagy kevesebb fosszilis eredetű CO₂-t bocsátanak ki, vagy pedig kevesebb mint 10 %-kal (legfeljebb azonban összesen 100 kilotonna fosszilis eredetű CO₂-vel) járulnak hozzá az adott létesítmény, illetve légitársaság-üzemeltető éves összes fosszilis eredetű CO₂-kibocsátásához az átadott CO₂-mennyiség levonása előtt; a két érték közül az a mértékadó, amely az abszolút kibocsátást tekintve nagyobb;”

e) az 5. pont a következőképpen módosul:

i. az e) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„e) »elvárható bizonyosság«: nagy, de nem abszolút bizonyosság – amely kifejezetten szerepel a hitelesítő szakvéleményben – a tekintetben, hogy a hitelesítés tárgyát képező kibocsátási jelentés mentes lényegi valótlanságoktól, és hogy a létesítmény, illetve a légitársaság-üzemeltető lényegében megfelel az előírásoknak;”

ii. a g) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„g) »bizonyossági fok«: annak mértéke, hogy a hitelesítő mennyire van meggyőződve a hitelesítés végkövetkeztéseiben arról, hogy a létesítmény, illetve a légitársaság-üzemeltető éves kibocsátási jelentésében megadott információk bizonyítottan mentesek lényegi valótlanságoktól;”

iii. az 5. pont h) és i) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) »eltérés az előírásoktól«: a hitelesítés tárgyát képező létesítmény, illetve légitársaság-üzemeltető olyan, akár szándékos, akár szándékolatlan cselekedete vagy mulasztása, amely ellentétben áll az illetékes hatóság által a létesítmény engedélyezésének keretében, illetve a 2003/87/EK irányelv 3. g. cikke alapján elfogadott nyomonkövetési terv előírásaival;

i) »lényegi eltérés az előírásoktól«: az illetékes hatóság által a létesítmény engedélyezésének keretében, illetve a 2003/87/EK irányelv 3. g. cikke alapján elfogadott nyomonkövetési terv előírásaitól való olyan eltérés, amely miatt az illetékes hatóság adott esetben másként fogja kezelni a létesítményt, illetve a légitársaság-üzemeltetőt;”

f) a szakasz a következő 6. ponttal egészül ki:

„6. A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátásokkal és a légiközlekedési tevékenységekhez tartozó tonnakilométer-adatokkal kapcsolatban a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

- a) »indulási repülőtér«: az a repülőtér, ahonnan a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott légiközlekedési tevékenységnek minősülő járat elindul;
- b) »érkezési repülőtér«: az a repülőtér, ahová a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott légiközlekedési tevékenységnek minősülő járat megérkezik;
- c) »repülőtérpár«: az indulási és az érkezési repülőtér együttese;
- d) »tömeg- és súlypontszámítási dokumentáció«: a Chicagói Egyezmény (*) 6. mellékletében (A légi jármű üzemeltetése) meghatározott előírások és ajánlott gyakorlati eljárások (SARPs) nemzetközi és nemzeti végrehajtásának keretében előírt dokumentáció, beleértve a 2008. augusztus 20-i 859/2008/EK bizottsági rendelettel módosított 3922/91/EGK tanácsi rendelet (EU-OPS) III. mellékletének J. részében szereplő előírásokat, illetve az azzal egyenértékű nemzetközi szabályozást is;
- e) »utas«: a repülés során a fedélzeten lévő személy a személyzet tagjainak kivételével;
- f) »hasznos teher«: a repülés során a légi jármű fedélzetén szállított áru, postai küldemények, utasok és csomagok összes tömege;
- g) »távolság«: az indulási repülőtér és az érkezési repülőtér között a földrajzi főkörön mért, 95 km rögzített hosszal megnövelt távolság;
- h) »tonnakilométer«: a hasznos teher egy kilométerre szállított egy tonnája.

(*) A Chicagóban 1944. december 7-én aláírt nemzetközi polgári repülési egyezmény és mellékletei.”

3. A 3. szakasz a következőképpen módosul:

- a) a második bekezdésben a „létesítménnyel” szó helyébe a „létesítménnyel, illetve légi jármű-üzemeltetővel” szöveg lép;
- b) az ötödik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Valódiság. Biztosítani kell, hogy a kibocsátások meghatározásakor ne fordulhasson elő sem szisztematikus túlbecslés, sem szisztematikus alulbecslés. A bizonytalansági tényezőket be kell azonosítani és a gyakorlatilag lehető legkisebbre kell csökkenteni. Kellő gondossággal kell eljárni annak érdekében, hogy a kibocsátások számítása és mérése a lehető legnagyobb pontossággal történjen. Az üzemeltetőnek a jelentéstétel céljából meghatározandó kibocsátásértékek integritásával kapcsolatban gondoskodnia kell az elvárható bizonyosság meglétéről. A kibocsátásokat az ezen iránymutatásokban meghatározott megfelelő nyomonkövetési módszertanok alkalmazásával kell meghatározni. A nyomonkövetési adatok jelentéséhez használt összes mérőműszert vagy más vizsgálati berendezést a megfelelő módon kell használni, karbantartani, kalibrálni és ellenőrizni. A nyomonkövetési adatok tárolásához és feldolgozásához használt táblázatkezelő programok és más eszközök nem tartalmazhatnak hibát. A kibocsátásokra vonatkozó jelentésnek és az azzal kapcsolatban nyilvánosságra hozott adatoknak lényegi valótlanságoktól menteseknek kell lenniük, azokat tárgyilagosan kell kiválasztani és bemutatni, valamint hitelt érdemlően és kiegyensúlyozottan kell ismertetniük a létesítményből, illetve a légi jármű-üzemeltetőtől származó kibocsátásokat.”;

- c) a hatodik bekezdésben a harmadik mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A nyomonkövetési módszertan logikus és egyszerű módon adjon útmutatást az üzemeltető számára ahhoz, hogy elkerülje a párhuzamos tevékenységeket, és kihatározza a létesítményben már meglévő, illetve a légi jármű-üzemeltető által már használt, működő rendszereket.”

4. A 4.1. szakasz a következőképpen módosul:

- a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az egy adott létesítményre, illetve légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó nyomonkövetési és jelentési eljárásnak ki kell terjednie a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt és a létesítményben, illetve a légi jármű-üzemeltető által folytatott tevékenységekhez tartozó összes kibocsátó forrásból, illetve forrásanyagból származó valamennyi vonatkozó üvegházhatástokozó gáz-kibocsátásra, valamint a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 24. cikke alapján a rendszerbe bevont tevékenységekre és üvegházhatású gázokra. A légi jármű-üzemeltetők ezen túlmenően gondoskodnak olyan dokumentált eljárások bevezetéséről, amelyek a kibocsátó források jegyzékében bekövetkező minden változást számon tartanak (például légi jármű bérlete vagy vásárlása), és ezáltal biztosítják a kibocsátásadatok teljességét és a párhuzamos tevékenység elkerülését.”;

b) a második bekezdésben a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az engedélyben – légi közlekedési tevékenységek esetében a nyomonkövetési tervben – ezért szerepeltetni kell a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott tevékenységek összes nyomon követhető és jelentendő kibocsátó forrását és forrásanyagát.”;

c) a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A belső égésű motorral hajtott, szállításhoz használt járművekből származó kibocsátásokat a létesítmények kibocsátásának becslése során nem kell figyelembe venni.”

5. A 4.2. szakasz első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 2003/87/EK irányelv IV. melléklete a létesítmények kibocsátásainak meghatározásához lehetővé teszi az alábbiak valamelyikének használatát:”

6. A 4.3. szakasz a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Az említett irányelv 3 g. cikke szerint a légi jármű-üzemeltetők az illetékes hatóságnak nyomonkövetési tervet nyújtanak be, amelyben intézkedéseket állapítanak meg a kibocsátások és a tonnakilómeter-adatok nyomon követésére és jelentésére.”;

b) a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóság az üzemeltető által készített nyomonkövetési tervet a jelentési időszak kezdete előtt, majd ismételtén a létesítményben, illetve a légi jármű-üzemeltető által alkalmazott nyomonkövetési módszertan minden lényeges módosítása után ellenőrzi és jóváhagyja. Amennyiben ezt valamely tevékenység-specifikus melléklet megköveteli, a nyomonkövetési tervet megadott időpontig, előírt sablon szerint kell benyújtani.”

7. Az 5. szakasz a következőképpen módosul:

a) az 5.1. szakasz harmadik, „Égetésből származó kibocsátások” cím alatt található bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tevékenységre vonatkozó adatok alapja a tüzelőanyag-felhasználás. A felhasznált tüzelőanyag mennyiségét az energiataralommal, TJ mértékegységben kell kifejezni, ha ezen iránymutatások másként nem rendelkeznek. A fűtőérték alkalmazása nem minősül kötelezőnek bizonyos tevékenységek esetében, ha a rájuk vonatkozó tevékenység-specifikus melléklet szerint a tonna CO₂/tonna tüzelőanyag hányadosként kifejezett kibocsátási tényező hasonló pontossági szintet biztosít. A kibocsátási tényezőt [tonna CO₂/TJ] mértékegységben kell kifejezni, ha ezen iránymutatások másként nem rendelkeznek. Tüzelőanyag-felhasználáskor a tüzelőanyag széntartalma nem oxidálódik teljes egészében CO₂-vé. A részleges oxidáció oka az égési folyamat tökéletlensége, aminek következtében a szén egy része nem ég el, illetve csak részben oxidálódva korommá vagy hamuvá változik. A nem oxidált vagy részben oxidált szén keletkezését az oxidációs tényező veszi számításba, amelyet hányadosként kell kifejezni. Az oxidációs tényező egynél kisebb törtszám. Az így kapott számítási képlet a következő:”;

b) az 5.2. szakasz első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A II–XI., a XIV. és a XV. mellékletben szereplő tevékenység-specifikus iránymutatások konkrét módszereket tartalmaznak a következő változók meghatározására: tevékenységre vonatkozó adatok (amelyek két változóból állnak: tüzelőanyag- és/vagy anyagáram és fűtőérték), kibocsátási tényezők, összetétel, oxidációs és konverziós tényezők, hasznos teher.”;

c) az 5.3. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„5.3. KIVÉTELES ELJÁRÁS HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK ESETÉBEN”;

d) az 5.4. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„5.4. HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK TEVÉKENYSÉGÉRE VONATKOZÓ ADATOK”;

e) az 5.5. szakasz második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A lehető legnagyobb átláthatóság és az üvegházhatást okozó gázok nemzeti nyilvántartásával való lehető legszélesebb körű konzisztencia elérése érdekében égetésből származó kibocsátás esetén a tüzelőanyag kibocsátási tényezője [tonna CO₂/TJ] helyett [tonna CO₂/tonna] mértékegységben csak az ezen iránymutatás tevékenység-specifikus mellékleteiben meghatározott esetekben fejezhető ki, valamint akkor, ha egyébként ésszerűtlen költségek merülnének fel az üzemeltetőnél.”

8. A 6. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„6. MÉRÉSEN ALAPULÓ MÓDSZEREK HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK SZÁMÁRA”

9. A 7.1. szakasz a következőképpen módosul:

a) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az 5.2. szakasz szerinti számításon alapuló módszer alkalmazásakor az illetékes hatóság jóváhagyja a létesítmény egyes forrásanyagaihoz használandó meghatározási szintek kombinációját, valamint az adott létesítmény nyomkövetési módszertanának összes többi részletét, úgy, ahogy az a létesítmény engedélyében, illetve légközlekedési tevékenységek esetében a nyomkövetési tervben szerepel. Ezáltal az illetékes hatóság engedélyezi a jóváhagyott nyomkövetési módszertan megfelelő alkalmazásából közvetlenül eredő bizonytalanságot, és e jóváhagyás bizonyítéka a kiadott engedély tartalma, illetve légközlekedési tevékenységek esetében a nyomkövetési terv tartalma. A meghatározási szintek kombinációjának a kibocsátási jelentésben való feltüntetésével az üzemeltető a 2003/87/EK irányelv alkalmazásában eleget tesz a bizonytalanság megadására vonatkozó kötelezettségnek. Ezért a számításon alapuló módszer alkalmazásakor a bizonytalanság jelentésére vonatkozóan nincs további követelmény.”;

b) az ötödik bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Minden más esetben az ezen iránymutatás II–XI., XIV. és XV. mellékletében előírt bizonytalansági küszöbértékek teljesülésének igazolása érdekében az üzemeltető köteles írásos bizonyítékot szolgáltatni az egyes forrásanyagokhoz tartozó tevékenységi adatok meghatározásával kapcsolatos bizonytalansági szintről.”

10. A 8. szakasz a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 2003/87/EK irányelv IV. melléklete meghatározza a létesítményekre és a légi jármű-üzemeltetőkre vonatkozó jelentési követelményeket. Az e melléklet 14. szakaszában található jelentési formanyomtatvány és az abban kért információk szolgálnak a számszerű adatok megadásának alapjául, kivéve ha az Európai Unió Bizottsága az éves jelentéshez a nyomtatvánnyal egyenértékű standard elektronikus formanyomtatványt tett közzé. Ha valamely tevékenység-specifikus melléklet jelentési formanyomtatványt ír elő, azt és a benne kért információt a jelentés elkészítésekor használni kell.”;

b) a tizenegyedik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Annak érdekében, hogy a 2003/87/EK irányelv szerint jelentett adatok konzisztensek legyenek a tagállamok által az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének vagy az európai szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási nyilvántartásnak (EPRT) bejelentett más kibocsátási adatokkal, a létesítményben, illetve a légitársaság-üzemeltető által végzett valamennyi tevékenységet el kell látni az alábbi két jelentési rendszerből származó kódszámmal:”.

11. A 9. szakasz a következőképpen módosul:

a) az első és a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető a létesítmény, illetve a légitársaság-üzemeltető minden olyan kibocsátásra vonatkozóan dokumentálja és archiválja a nyomonkövetési adatokat, amely a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott tevékenységekkel kapcsolatban az ezen tevékenységekhez meghatározott üvegházhatást okozó gázokból valamennyi kibocsátó forrást és forrásanyagot figyelembe véve keletkezik.

A dokumentált és archivált nyomonkövetési adatoknak elegendőnek kell lenniük a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (3) bekezdése alapján az üzemeltető által a létesítmény, illetve a légitársaság-üzemeltető kibocsátásairól készített éves jelentésnek az említett irányelv V. mellékletében előírt kritériumok szerinti hitelesítéséhez.”;

b) a negyedik bekezdésben az „a létesítmény üzemeltetőjének” szövegrész helyébe az „az üzemeltetőnek” szöveg lép;

c) az ötödik bekezdés ötödik francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— a létesítményt, illetve légitársaság-üzemeltetőt és annak forrásanyagait érintő, tevékenységre vonatkozó adatok gyűjtési folyamatának dokumentációja.”;

d) a 9. szakasz utolsó bekezdéséül a következő szöveggel egészül ki:

„A légitársaság-üzemeltető tevékenységei esetében a következő információkat is meg kell őrizni:

- a saját tulajdonban álló és a bérelt légi járművek jegyzéke, valamint az e jegyzék teljességének igazolásához szükséges bizonyíték,
- az egyes jelentési időszakokban a jelentésben szereplő járatok jegyzéke, valamint az e jegyzék teljességének igazolásához szükséges bizonyíték,
- a hasznos teher és távolság meghatározásához felhasznált azon adatok, amelyek a tonnakilómeter-adatok jelentési évére vonatkoznak,
- adott esetben a hiányos adatok esetén alkalmazandó eljárás dokumentációja és a hiányos adatok pótlására használt adatok.”

12. A 10. szakasz a következőképpen módosul:

a) a 10.3.3. szakasz harmadik bekezdésében a „létesítményben” szó helyébe a „létesítményben, illetve légitársaság-üzemeltetőnél” kifejezés lép;

b) a 10.4.1. szakaszban a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető a hitelesítőnek átadja a kibocsátási jelentést, jóváhagyott nyomonkövetési tervének, illetve terveinek másolatát és minden egyéb lényeges információt.”;

c) a 10.4.2. szakaszban a második bekezdés a) pontjának második francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— alaposan megismeri a létesítményben folyó, illetve a légitársaság-üzemeltető által végzett minden egyes tevékenységet, a létesítménnyel, illetve a légitársaság-üzemeltető megfelelő légiközlekedési tevékenységeivel kapcsolatos kibocsátó forrásokat és forrásanyagokat, a tevékenységre vonatkozó adatok nyomon követésére vagy mérésére használt mérőszközöket, a kibocsátási tényezőket és az oxidációs/konverziós tényezők eredetét és alkalmazását, a kibocsátások kiszámítására vagy mérésére használt más adatokat, valamint a környezetet, amelyben a létesítmény, illetve a légitársaság-üzemeltető működik;”

d) a 10.4.2. szakaszban a 3. táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„3. táblázat

	Lényegességi szint
»A« és »B« kategóriájú létesítmények és olyan légitársaság-üzemeltetők, amelyek éves CO ₂ -kibocsátása nem haladja meg az 500 kilotonnát	5 %
»C« kategóriájú létesítmények és olyan légitársaság-üzemeltetők, amelyek éves CO ₂ -kibocsátása 500 kilotonnánál nagyobb	2 %”

13. A 11. szakasz 4. táblázata a „kerozin” bejegyzés után a következő új bejegyzésekkel egészül ki:

Tüzelőanyag	Kibocsátási tényező (tonna CO ₂ /TJ)	Fűtőérték (TJ/Gg)
	2006. évi IPCC iránymutatók (kivéve biomassza)	2006. évi IPCC iránymutatók
„Repülőgépbenzin (AvGas)	70,0	44,3
Sugárhajtómű-benzin (Jet-B)	70,0	44,3
Sugárhajtómű-kerozin (Jet-A1 vagy Jet-A)	71,5	44,1”

14. A 13.5.2. szakaszban az első bekezdés harmadik mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az érintett laboratóriumokat és a vonatkozó analitikai eljárásokat fel kell sorolni a nyomonkövetési tervben.”

15. A 14. szakaszban az első bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ha valamely tevékenység-specifikus melléklet másként nem rendelkezik, a jelentést az alábbi, a tevékenységek, a létesítménytípusok, a nyomon követett tüzelőanyagok és a folyamatok számának megfelelően módosítható táblázatok alapján kell elkészíteni.”

16. A 15. szakasz a következőképpen módosul:

a) a 15.1. szakaszban a táblázat 1.A. részében a „4. Egyéb ágazatok” sor elé a következő sorokat kell beilleszteni:

„3. Közlekedés

a. Polgári légi közlekedés”

b) a 15.1. szakaszban a táblázat „KÍSÉRŐ ADATOK” részében a „Biomasszából származó CO₂-kibocsátások” sor után a következő sort kell beilleszteni

„Nemzetközi tartályok, légi közlekedés”

B. A határozat a következő XIV. melléklettel egészül ki:

„XIV. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv I. melléklete szerinti légitársasági tevékenységekből származó kibocsátások meghatározására vonatkozó tevékenység-specifikus iránymutatások

1. TERJEDELEM ÉS TELJESSÉG

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott légitársasági tevékenységekből származó kibocsátások nyomon követését és jelentését az e mellékletben szereplő tevékenység-specifikus iránymutatások alkalmazásával kell végezni. A tüzelőanyagok égetésére vonatkozó II. melléklet a mozgó forrásokra, így a légi járművekre nem alkalmazandó.

A melléklet hatálya kiterjed minden, a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó és a légitársasági-üzemeltető által a jelentési időszakban üzemeltetett járatra. A 2003/87/EK irányelv 3. cikkének o) pontja értelmében vett, a légi járatért felelős légitársasági-üzemeltető egyértelmű azonosítása céljából a légitársasági irányító (ATC) szolgálat felé használt hívójel kell használni. A hívójel a repülési terv 7. rovatában szereplő ICAO-kód, illetve ha az nem áll rendelkezésre, a légi jármű lajstromjele. Ha a légitársasági-üzemeltető személye ismeretlen, a légi jármű tulajdonosát kell a légi jármű üzemeltetőjének tekinteni, kivéve, ha a légi jármű tulajdonosa az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítja, hogy valamely másik személy a légitársasági-üzemeltető.

2. A CO₂-KIBOCSÁTÁS MEGHATÁROZÁSA

A légitársasági tevékenységekből származó CO₂-kibocsátásokat a következő képlet alkalmazásával kell kiszámítani:

CO₂-kibocsátás = tüzelőanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

2.1. A MÓDSZER MEGVÁLASZTÁSA

A légitársasági-üzemeltető a nyomonkövetési tervben meghatározza, hogy az egyes légitársasági-típusokra melyik nyomonkövetési módszertant alkalmazza. Abban az esetben, ha a légitársasági-üzemeltető olyan bérelt vagy egyéb légitársasági-típust kíván használni, amely az illetékes hatósághoz történő benyújtás idején még nem szerepelt a nyomonkövetési tervben, a légitársasági-üzemeltető a nyomonkövetési tervben leírja az ilyen további légitársasági-típusokra alkalmazandó nyomonkövetési módszertant meghatározására szolgáló eljárást. A légitársasági-üzemeltető biztosítja a kiválasztott nyomonkövetési módszertant követő alkalmazását.

A légitársasági-üzemeltető a nyomonkövetési tervben minden egyes légitársasági-típussal kapcsolatban meghatározza:

- azt, hogy melyik számítási képletet fogja alkalmazni (A vagy B módszer);
- a tüzelőanyag-feltöltéssel és a tüzelőanyag-tartályban lévő tüzelőanyaggal kapcsolatos adatok meghatározására szolgáló adatok forrását, valamint az ezen adatok továbbítására, tárolására és lehívására szolgáló módszert;
- adott esetben a sűrűség meghatározására szolgáló módszert. Amennyiben sűrűség-hőmérséklet korrelációs táblázatot használ, az üzemeltetőnek meg kell jelölnie e táblázat forrását.

A b) és c) pont alkalmazásában, valamint ha különleges körülmények indokolják, így például ha a tüzelőanyag-szállítók egy bizonyos módszerhez nem képesek az összes szükséges adatot szolgáltatni, az alkalmazott módszerek e jegyzéke tartalmazhat egy külön jegyzéket arról, hogy egyes repülőterek esetében az üzemeltető az általános módszertantól hogyan kíván eltérni.

2.2. TÜZELŐANYAG-FOGYASZTÁS

A tüzelőanyag-fogyasztást a jelentési időszakban elfogyasztott tüzelőanyag tömegével kell megadni (tonna).

A tüzelőanyag-fogyasztást minden egyes járatra és minden egyes tüzelőanyagra nézve nyomon kell követni, és az alább megadott képlet alapján tartalmaznia kell a kisegítő hajtóművek által elfogyasztott tüzelőanyagot is. A felvett tüzelőanyag mennyiségének meghatározása történhet a tüzelőanyag szállítója által elvégzett, a szállítólevélben vagy a számlán járatonként dokumentált mérésel. Alternatívaképpen a felvett tüzelőanyag mennyisége a légi jármű fedélzeti mérőrendszereinek alkalmazásával is meghatározható. Az adatokat a tüzelőanyag-szállítótól kell beszerezni, vagy be kell jegyezni a tömeg- és súlypontszámítási dokumentációba vagy a légi jármű műszaki naplójába, vagy a légi járműből elektronikus úton kell megküldeni a légi jármű üzemeltetőjének. A tüzelőanyag-tartályban lévő tüzelőanyag mennyisége a légi jármű fedélzeti mérőrendszereinek alkalmazásával határozható meg, és ezt az adatot be kell jegyezni a tömeg- és súlypontszámítási dokumentációba, a légi jármű műszaki naplójába, vagy a légi járműből elektronikus úton kell megküldeni a légi jármű üzemeltetőjének.

Az üzemeltetőnek azt a módszert kell választania, amely ésszerű költségek és a lehető legkisebb bizonytalanság mellett a lehető leggyorsabban a lehető legteljesebb adatokat szolgáltatja.

2.2.1. SZÁMÍTÁSI KÉPLETEK

A tényleges tüzelőanyag-fogyasztást a következő két módszer valamelyikének alkalmazásával kell kiszámítani:

A. MÓDSZER:

A módszer képlete a következő:

Az egyes járatok tényleges tüzelőanyag-fogyasztása (tonna) = a légi jármű tüzelőanyag-tartályaiban lévő tüzelőanyag mennyisége a járat megkezdése előtti tüzelőanyag-feltöltés befejezésekor (tonna) – a légi jármű tüzelőanyag-tartályaiban lévő tüzelőanyag mennyisége a következő járat megkezdése előtti tüzelőanyag-feltöltés befejezésekor (tonna) + a következő járat megkezdése előtti tüzelőanyag-feltöltés (tonnában).

Ha a járat vagy a következő járat megkezdése előtt nem történik tüzelőanyag-feltöltés, a tüzelőanyag-tartályokban lévő tüzelőanyag-mennyiséget a járatra, illetve a következő járatra való felszállás előtt, a járműmozgás megkezdésének időpillanatában kell meghatározni. Azokban a kivételes esetekben, amikor a légi jármű egy olyan járat kiszolgálása után, amelynek tüzelőanyag-fogyasztását nyomon követték, nem járatot szolgál ki, hanem egyéb tevékenységet végez, például a tüzelőanyag-tartályok kiürítésével járó nagyobb karbantartáson megy keresztül, a légi jármű üzemeltetője »a légi jármű tüzelőanyag-tartályaiban lévő tüzelőanyag mennyisége a következő járat megkezdése előtti tüzelőanyag-feltöltés befejezésekor + a következő járat megkezdése előtti tüzelőanyag-feltöltés« különbséget »a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyisége a légi jármű következő tevékenységének kezdete előtt« mennyiséggel helyettesítheti, ahogyan azt a műszaki napló rögzíti.

B. MÓDSZER:

A módszer képlete a következő:

Az egyes járatok tényleges tüzelőanyag-fogyasztása (tonna) = a légi jármű tüzelőanyag-tartályaiban maradó tüzelőanyag mennyisége az előző járat végén a járműmozgás megszűnésének időpillanatában (tonna) + járat előtti tüzelőanyag-feltöltés (tonna) – a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag-mennyiség a járat végén a járműmozgás megszűnésének időpillanatában (tonna).

A járműmozgás megszűnésének időpillanata azonosnak tekinthető a hajtómű leállításának időpillanatával. Ha az előtt a járat előtt, amelynek tüzelőanyag-fogyasztását mérik, a légi járat nem szolgált ki járatot, a légijármű-üzemeltető »a légi jármű tüzelőanyag-tartályaiban maradó tüzelőanyag mennyisége az előző járat végén a járműmozgás megszűnésének időpillanatában« mennyiséget a légi jármű előző tevékenységének végén a légi jármű tüzelőanyag-tartályaiban maradó tüzelőanyag-mennyiséggel helyettesítheti, ahogyan azt a műszaki napló rögzíti.

2.2.2. SZÁMÍTÁSI KÖVETELMÉNYEK

1. meghatározási szint:

A jelentési időszak alatti tüzelőanyag-fogyasztás meghatározásakor a bizonytalanság legfeljebb $\pm 5,0\%$ lehet.

2. meghatározási szint:

A jelentési időszak alatti tüzelőanyag-fogyasztás meghatározásakor a bizonytalanság legfeljebb $\pm 2,5\%$ lehet.

Azok a légijármű-üzemeltetők, amelyeknek az előző kereskedési időszakban bejelentett (illetve ha nincs még mindig érvényes bejelentett kibocsátás, a konzervatív becsléssel vagy kivétítéssel meghatározott) átlagos éves fosszilis eredetű CO₂-kibocsátása nem volt nagyobb 50 kilotonnánál, a jelentős forrásokra legalább az 1. meghatározási szintet kell alkalmazniuk. Az összes többi légijármű-üzemeltetőnek a jelentős forrásanyagokra a 2. meghatározási szintet kell alkalmaznia.

2.2.3. A TÜZELŐANYAG SŰRŰSÉGE

Ha a légijármű-üzemeltető a felvett vagy a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (liter vagy m³) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tüzelőanyag-sűrűség tényleges értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítani. A tényleges sűrűség a kg/literben kifejezett, a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten meghatározott sűrűséget jelenti. Ha a mérés nem fedélzeti mérőrendszerrel történik, akkor tényleges sűrűségként a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a szállítólevélre feljegyzett sűrűséget kell figyelembe venni. Ha ez az információ nem áll rendelkezésre, a tényleges sűrűséget a tüzelőanyag-feltöltéskor fennálló, a tüzelőanyag-szállító által megadott vagy a tüzelőanyag-feltöltés helyszínénél szolgáló repülőtérről előírt hőmérséklet alapján, szabványos sűrűség-hőmérséklet korrelációs táblázatok alkalmazásával kell meghatározni. Kizárólag azokban az esetekben, ha illetékes hatóság előtt kielégítően bizonyítást nyer, hogy a tényleges értékek nem állnak rendelkezésre, 0,8 kg/liter átlagos sűrűség vehető figyelembe.

2.3. KIBOCSÁTÁSI TÉNYEZŐ

Az egyes légijármű-tüzelőanyagokra a következő – a fűtőértékre és a kibocsátási tényezőkre vonatkozóan az I. melléklet 11. szakaszában meghatározott referenciaértékeken alapuló –, tonna CO₂/tonna tüzelőanyag-hányadosként megadott referenciatényezőket kell alkalmazni:

1. táblázat

Légi járművek tüzelőanyagainak kibocsátási tényezője

Tüzelőanyag	Kibocsátási tényező (tCO ₂ /t tüzelőanyag)
Repülőgépbenzin (AvGas)	3,10
Sugárhajtómű-tüzelőanyag (Jet-B)	3,10
Sugárhajtómű-kerozin (Jet-A1 vagy Jet-A)	3,15

A jelentéstétel céljából ez a megközelítés az 1. meghatározási szintnek felel meg.

Az olyan alternatív tüzelőanyagok esetében, amelyekhez nem tartoznak referenciaértékek, tevékenység-specifikus kibocsátási tényezőket kell meghatározni az I. melléklet 5.5. és 13. szakasza szerint. Ilyen esetekben meg kell határozni és kísérő adatként jelenteni kell a fűtőértéket. Ha az alternatív tüzelőanyag biomasszát tartalmaz, az I. mellékletben a biomassza-tartalom nyomon követésére és jelentésére vonatkozóan meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

A kereskedelemben forgalmazott tüzelőanyagok esetében a kibocsátási tényező, illetve az alapjául szolgáló széntartalom, a biomasszataralom és a fűtőérték a tüzelőanyag szállítója által az adott tüzelőanyagra vonatkozó beszerzési nyilvántartásból határozható meg, amennyiben ez a meghatározás nemzetközileg elfogadott szabványok alapján történik.

3. A BIZONYTALANSÁG MEGHATÁROZÁSA

A légijármű-üzemeltetőnek a kibocsátás kiszámítása során ismernie kell a bizonytalanság főbb forrásait. A légijármű-üzemeltetők nem kötelezhetők arra, hogy az I. melléklet 7.1. szakasza szerint részletesen meghatározzák a bizonytalanságot, de azonosítaniuk kell a bizonytalanság forrásait és az azokhoz kapcsolódó bizonytalansági szinteket. Ezeket az információkat a 2.2. szakasz szerinti nyomonkövetési módszertan megválasztásakor figyelembe kell venni.

Amennyiben a felvett tüzelőanyag mennyiségének meghatározása kizárólag a számlázott tüzelőanyag-mennyiség vagy a tüzelőanyag-szállító által szolgáltatott egyéb megfelelő információk, például a járatonként kiállított tüzelőanyag-feltöltési szállítólevelek alapján történik, a bizonytalansági szint igazolásához nincs szükség további bizonyítékokra.

Amennyiben a felvett tüzelőanyag mennyiségének mérése fedélzeti mérőrendszerekkel történik, a tüzelőanyag mennyiségének méréséhez kapcsolódó bizonytalansági szintet kalibrálási tanúsítvánnyal kell alátámasztani. Ha ilyen tanúsítvány nem áll rendelkezésre, a légi járat üzemeltetője:

- mellékeli a légi jármű gyártója által a fedélzeti mérőrendszerek bizonytalansági szintjeiről rendelkezésre bocsátott műszaki leírást, és

— bizonyítékot szolgáltat arról, hogy rutinszerűen ellenőrzi a tüzelőanyag-mérőrendszerek megfelelő működését.

A nyomonkövetési módszertan egyéb elemeihez kapcsolódó bizonytalanságok olyan, kellően biztonságos szakértői vélemény alapján határozhatóak meg, amely figyelembe veszi a járatok jelentési időszakra eső becsült számát. A mérési rendszer összes elemének az éves tevékenységi adatokhoz kapcsolódó bizonytalanságra gyakorolt halmozott hatását nem kötelező figyelembe venni.

A légi jármű üzemeltetője rendszeresen összeveti a számlákban szereplő és a fedélzeti mérés által jelzett felvett tüzelőanyag-mennyiséget, és eltérés észlelése esetén a 10.3.5. szakasszal összhangban korrekciós intézkedést hoz.

4. EGYSZERŰSÍTETT ELJÁRÁS KIS KIBOCSÁTÓK SZÁMÁRA

Azok a légi jármű-üzemeltetők, amelyek három egymást követő négy hónapos időszak mindegyikében kevesebb mint 243 járatot üzemeltetnek, valamint azok a légi jármű-üzemeltetők, amelyek összes éves CO₂-kibocsátása 10 000 tonnánál kevesebb, kis kibocsátónak minősülnek.

A kis kibocsátónak minősülő légi jármű-üzemeltetők tüzelőanyag-fogyasztásukat az Eurocontrol vagy olyan más, e területen működő szervezet által alkalmazott olyan eszközökkel becsülhetik, amelyek képesek az összes vonatkozó, így az Eurocontrolnak is rendelkezésére álló légiközlekedési információ feldolgozására. Ilyen eszközök csak akkor használhatók, ha azokat a Bizottság jóváhagyta, beleértve a modellezés esetleges pontatlanságait ellensúlyozó korrekciós tényezők alkalmazását is.

Ha az egyszerűsített eljárást alkalmazó légi jármű-üzemeltető egy jelentési évben túllépi a kis kibocsátók számára megállapított küszöbértéket, e tényről értesíti az illetékes hatóságot. Hacsak az illetékes hatóság számára kielégítően nem bizonyítja, hogy a következő jelentési időszaktól kezdve nem fogja a küszöbértéket még egyszer meghaladni, a légi jármű-üzemeltető köteles aktualizálni a nyomonkövetési tervet annak érdekében, hogy megfeleljen a 2. és 3. szakaszban előírt nyomonkövetési követelményeknek. A felülvizsgált nyomonkövetési tervet jóváhagyásra késedelem nélkül be kell nyújtani az illetékes hatósághoz.

5. HIÁNYZÓ ADATOK ESETÉN ALKALMAZANDÓ MEGKÖZELÍTÉS

A légi jármű-üzemeltető ezen iránymutatások I. melléklete 10.2–10.3. szakaszában említett megfelelő ellenőrzési tevékenységek végrehajtásával minden lépést megtesz annak érdekében, hogy megakadályozza az adatok hiányosságának előfordulását.

Ha az illetékes hatóság, a légi jármű-üzemeltető vagy a hitelesítő azt észleli, hogy a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó járat esetében a kibocsátások meghatározásához szükséges adat egy része a légi jármű-üzemeltető ellenőrzésén kívül álló okok miatt hiányzik, és ezt a nyomonkövetési tervben feltüntetett másik módszer segítségével nem lehet pótolni, az üzemeltető a fenti 4. szakaszban említett eszközök alkalmazásával becslést végezhet e járat kibocsátásáról. Az éves kibocsátási jelentésnek fel kell tüntetnie az ilyen megközelítéssel meghatározott kibocsátási mennyiséget.

6. NYOMONKÖVETÉSI TERV

A légi jármű-üzemeltetők legalább négy hónappal az első jelentési időszak kezdete előtt az illetékes hatósághoz jóváhagyásra benyújtják nyomonkövetési tervüket.

Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a légi jármű-üzemeltető minden kereskedési időszak kezdete előtt felülvizsgálja a nyomonkövetési tervet, és szükség esetén felülvizsgált nyomonkövetési tervet nyújt be. A kibocsátásokat 2010. január 1-jétől kezdődően jelentő nyomonkövetési terv benyújtását követően a 2013-ban kezdődő kereskedési időszak előtt felül kell vizsgálni a nyomonkövetési tervet.

A felülvizsgálat során a légi jármű-üzemeltető az illetékes hatóság számára kielégítő módon megvizsgálja, hogy a jelentett adatok minőségének javítása érdekében lehet-e a nyomonkövetési módszertant javítani anélkül, hogy ez ésszerűtlenül magas költségekhez vezetne. A nyomonkövetési módszertan javasolt módosításait, amennyiben van ilyen, be kell jelenteni az illetékes hatóságnak. A nyomonkövetési módszertan olyan lényeges változtatásait, amelyek a nyomonkövetési terv frissítését igénylik, az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia. A lényeges módosítások körébe tartozik a következő:

- az átlagos éves jelentett kibocsátások olyan megváltozása, amely miatt – a 2.2.2. szakaszban előírtak szerint – a légi jármű-üzemeltetőnek eltérő meghatározási szintet kell alkalmaznia,
- a járatok számának vagy az összes éves kibocsátásnak olyan megváltozása, amely miatt a légi jármű-üzemeltető meghaladja a kis kibocsátók számára a 4. szakaszban megállapított küszöbértéket,
- a tüzelőanyag-típus lényeges megváltozása.

Az I. melléklet 4.3. szakaszától eltérve a nyomonkövetési tervnek a következő információkat kell tartalmaznia:

minden légi jármű-üzemeltető esetében:

1. a légi jármű-üzemeltető azonosítása, a hívójel vagy egyéb, a légiforgalmi irányításban használt egyedi kód, légi jármű-üzemeltető és felelős képviselőjének elérhetőségi adatai és levelezési címe;
2. a nyomonkövetési terv adott változatának megjelölése;
3. a nyomonkövetési terv benyújtásakor a járműparkot alkotó légi jármű-típusok kezdeti jegyzéke és a légi járművek száma típusonként, valamint az előreláthatóan később használatba veendő további légi jármű-típusok előzetes jegyzéke, beleértve – amennyiben ez az információ rendelkezésre áll – a légi járművek becsült számát típusonként és az egyes légi jármű-típusokhoz kapcsolódó forrásanyagokat (tüzelőanyag-típusokat);
4. azon eljárások, rendszerek és felelősségi körök leírása, amelyek arra szolgálnak, hogy a tárgyévben teljeskörűen számon tartsák a kibocsátó források jegyzékét, tehát gondoskodnak mind a saját tulajdonban lévő, mind a bérelt légi járművek hiánytalan nyomon követéséről és jelentéséről;
5. azon eljárások leírása, amelyekkel nyomon követik az egyedi kód alatt üzemeltetett járatokat repülőtér-páronkénti bontásban tartalmazó jegyzék hiánytalanságát, valamint azon eljárásoké, amelyekkel – a teljesség biztosítása mellett és a kétszeres számbavétel elkerülésével – meghatározzák, hogy a járatok a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartoznak-e;
6. az adatok beszerzésével és kezelésével, továbbá az ellenőrzéssel kapcsolatos tevékenységek leírása, a minőség-ellenőrzési és -biztosítási tevékenységek, beleértve a karbantartást és a mérőeszközök kalibrációját (lásd I. melléklet 10.3. szakasz);
7. adott esetben a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) és más környezetvédelmi vezetési rendszer (például ISO 14001:2004) keretében vállalt tevékenységekkel való kapcsolatról, különösen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó eljárásokról és ellenőrzésekről szóló információk.

Az 1–7. pontban foglaltak mellett minden légi jármű-üzemeltető, a fenti 4. szakaszban meghatározott egyszerűsített eljárást követni kívánó kis kibocsátók kivételével, a nyomonkövetési tervben szerepelteti a következőket:

8. A tüzelőanyag-fogyasztás nyomon követésére szolgáló módszerek leírása mind a saját tulajdonban lévő, mind a bérelt légi járművek esetében, beleértve:
 - a) a tüzelőanyag-fogyasztás kiszámítására kiválasztott módszertan (A. módszer vagy B. módszer); ha nem minden légi jármű-típusra alkalmazzák ugyanazt a módszert, akkor e megközelítéshez indokolást kell szolgáltatni, beleértve a módszerek magyarázattal ellátott jegyzékét, amely leírja, hogy melyik módszert, milyen feltételek között alkalmazzák;
 - b) a tüzelőanyag-feltöltés és a tüzelőanyag-tartályban lévő tüzelőanyag mérésére szolgáló eljárást, beleértve a választott meghatározási szintet, a használt mérőeszközök leírását és adott esetben a mérésre vonatkozó információk feljegyzésére, lehívására, továbbítására és tárolására szolgáló eljárásokat;

- c) az eljárás, amely biztosítja, hogy tüzelőanyag méréseivel járó bizonytalanság összességében véve megfelel a választott meghatározási szint követelményeinek, utalva a mérési rendszerek kalibrálási tanúsítványaira, a nemzeti jogszabályokra, a fogyasztói szerződésekből származó záradékokra vagy a tüzelőanyag-szállító pontosságát biztosító szabványokra;
9. a tüzelőanyag-feltöltésnél és a tüzelőanyag-tartályban lévő tüzelőanyagra alkalmazott sűrűségmérési eljárást, beleértve a használt mérőeszközök leírását, vagy, ha mérés nem alkalmazható, a használt szabványos értéket az ez utóbbi esetben követett eljárás indokolásával együtt;
10. az egyes tüzelőanyag-típusokra alkalmazott kibocsátási tényezőket, vagy – alternatív tüzelőanyagok esetében – a kibocsátási tényező meghatározására szolgáló módszertant, beleértve a mintavételnél követett megközelítést, az elemzési módszereket, az igénybe vett laboratóriumok leírását akkreditációjukkal és/vagy minőségbiztosítási eljárásaikkal együtt.

Az 1–7. pontban foglaltak mellett a fenti 4. szakaszban meghatározott egyszerűsített eljárást követni kívánó kis kibocsátók esetében a nyomonkövetési tervben szerepelnek a következők:

11. bizonyíték a 4. szakaszban a kis kibocsátók számára megállapított küszöbértéknek való megfelelésről;
12. bizonyíték a 4. szakaszban leírt valamelyik eszköz alkalmazásáról, beleértve annak ismertetését.

Az illetékes hatóság előírhatja, hogy a légi jármű-üzemeltetők a nyomonkövetési tervet elektronikus formanyomtatványon nyújtsák be. A Bizottság szabványosíthatja az elektronikus formanyomtatványt vagy az alkalmazandó fájlformátumot. Ebben az esetben az illetékes hatóság a légi jármű-üzemeltetőtől elfogadja e formanyomtatványt vagy előírt formátum használatát, kivéve, ha az illetékes hatóság formanyomtatványa legalább ugyanazoknak az információknak a szolgáltatását követeli meg.

7. JELENTÉSI FORMANYOMTATVÁNY

Légi jármű-üzemeltetők éves kibocsátásaik jelentésére a lenti, 8. szakaszban bemutatott formanyomtatványt használják. Az illetékes hatóság előírhatja, hogy a légi jármű-üzemeltető köteles az éves kibocsátási jelentést elektronikus formanyomtatványon benyújtani. A Bizottság szabványosíthatja az elektronikus formanyomtatványt vagy az alkalmazandó fájlformátumot. Ebben az esetben az illetékes hatóság köteles a légi jármű-üzemeltetőtől elfogadni e formanyomtatványt vagy formátum használatát, kivéve akkor, ha az illetékes hatóság formanyomtatványa legalább ugyanazon információk szolgáltatását követeli meg.

A kibocsátásokat tonna CO₂ mértékegységben, egész tonnára kerekítve kell megadni. A kibocsátási tényezőket mind a kibocsátási számításban, mind a jelentésben úgy kell kerekíteni, hogy csak jelentős számjegyeket tartalmazzanak. A számítások során a járatonkénti tüzelőanyag-fogyasztást az összes szignifikáns számjeggyel kell figyelembe venni.

8. AZ ÉVES KIBOCSÁTÁSI JELENTÉS TARTALMA

Minden légi jármű-üzemeltető az alábbi információkat szerepelteti az éves kibocsátási jelentésében:

1. a légi jármű-üzemeltető azonosítását szolgáló adatok a 2003/87/EK irányelv IV. melléklete szerint és a hívószám, illetve a légiforgalmi irányításban használt más egyedi kód, valamint az elérhetőségre vonatkozó részletek;
2. a jelentés hitelesítőjének neve és címe;
3. a jelentéstétel éve;
4. a nyomonkövetési terv jóváhagyott, érvényes változatának száma és hivatkozási adatai;
5. a jelentési időszakban a működésben bekövetkezett fontosabb változások és a jóváhagyott nyomonkövetési tervtől való eltérések;
6. a légi jármű-üzemeltető által a jelentési időszakban a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó légi közlekedési tevékenységek folytatásához használt légi járművek lajstromjele és típusa;
7. a jelentésben feltüntetett járatok összesített száma;
8. a lentebb feltüntetett 2. táblázatban szereplő adatok;

9. kísérő adatok: a jelentési évben tüzelőanyagként felhasznált biomassza mennyisége (tonnában vagy m³-ben) tüzelőanyag-típusonkénti bontásban felsorolva.

2. táblázat

A légitözlekedési tevékenységekből származó éves kibocsátások jelentésére szolgáló formanyomtatvány

Paraméter	Egység	Forrásanyag			Összesen
		1. tüzelő- anyag-típus	2. tüzelő- anyag-típus	n. tüzelő- anyag-típus	
A tüzelőanyag neve					
Az egyes forrásanyagokat használó kibocsátó források (általános légitármű-típusok):					
Összes tüzelőanyag-fogyasztás	t				
A tüzelőanyag fűtőértéke (1)	TJ/t				
Ezen tüzelőanyag kibocsátási tényezője	t CO ₂ /t vagy t CO ₂ /TJ				
Ezt a tüzelőanyagot használó összes jogosult járatból származó összesített CO ₂ -kibocsátás	t CO ₂				
közülük azok, amelyek indulási tagállama megegyezik az érkezési tagállammal (belső járatok)	t CO ₂				
az összes többi járat (nemzetközi járatok)	t CO ₂				

Összesített CO₂-kibocsátás azon járatok esetében, amelyek indulási tagállama megegyezik az érkezési tagállammal (belső járatok)

1. tagállam	t CO ₂				
2. tagállam	t CO ₂				
n. tagállam	t CO ₂				

Összesített CO₂-kibocsátás azon járatok esetében, amelyek egy tagállamból egy másik tagállamba, vagy harmadik államba indulnak (?):

1. tagállam	t CO ₂				
2. tagállam	t CO ₂				
n. tagállam	t CO ₂				

Összesített CO₂-kibocsátás azon járatok esetében, amelyek egy harmadik államból egy tagállamba érkeznek (?):

1. tagállam	t CO ₂				
2. tagállam	t CO ₂				
n. tagállam	t CO ₂				

(1) Nem alkalmazandó az e melléklet 1. táblázatában felsorolt, a légi közlekedésben használt, kereskedelmi forgalomban kapható szabványos tüzelőanyagokra.

(2) Államonként jelentett harmadik államonként összesített kibocsátás.

Minden légi jármű-üzemeltető mellékletben csatolja éves kibocsátási jelentéséhez a következő információkat:

— repülőter-páronként a járatok éves kibocsátása és éves száma.

Az üzemeltető kérheti, hogy ezt a mellékletet bizalmasan kezeljék.

9. HITELESÍTÉS

Az I. melléklet 10.4. szakaszában meghatározott hitelesítési követelményeken kívül a hitelesítő a következőket is figyelembe veszi:

- a járatokról és kibocsátásokról szolgáltatott adatok teljessége a légiközlekedési adatokhoz, így az Eurocontrol által gyűjtött adatokhoz viszonyítva,
- összhang a jelentett adatok és a tömeg- és súlypontszámítási dokumentáció között,
- összhang az összesített tüzelőanyag-fogyasztási adatok és a beszerzett vagy a repülési tevékenységet végző légi jármű részére más módon szolgáltatott tüzelőanyagra vonatkozó adatok között.”

C. A határozat a következő XV. melléklettel egészül ki:

„XV. MELLÉKLET

A légiközlekedési tevékenységekhez tartozó tonnakilómeter-adatoknak a 2003/87/EK irányelv 3e. és 3f. cikke szerinti kérelmek céljára történő meghatározására vonatkozó tevékenység-specifikus iránymutatások

1. BEVEZETÉS

Ez a melléklet a 2003/87/EK irányelv I. melléklete szerinti légiközlekedési tevékenységekhez tartozó tonnakilómeter-adatok nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó általános iránymutatásokat tartalmazza.

Az I. melléklet a tonnakilómeter-adatok nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére értelemszerűen alkalmazandó. Ezen alkalmazás céljából a kibocsátásokra való hivatkozások tonnakilómeter-adatokra való hivatkozásokként értendők. Az I. melléklet 4.1., 4.2., 5.1., 5.3–5.7., 6–7. és 11–16. szakasza a tonnakilómeter-adatokra nem alkalmazandó.

2. TERJEDELEM ÉS TELJESSÉG

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott légiközlekedési tevékenységekhez tartozó tonnakilómeter-adatok nyomon követését és jelentését az e mellékletben szereplő tevékenység-specifikus iránymutatások alkalmazásával kell végezni. Az adatokban az említett irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó és a légi jármű-üzemeltető által a jelentési időszakban üzemeltetett minden járatot figyelembe kell venni.

A 2003/87/EK irányelv 3. cikkének o) pontja értelmében vett, a légi járatért felelős légi jármű-üzemeltető egyértelmű azonosítása céljából a légiforgalmi irányító (ATC) szolgálat felé használt hívójelet kell használni. A hívójel a repülési terv 7. rovatában szereplő ICAO-kód, illetve ha az nem áll rendelkezésre, a légi jármű lajstromjele. Ha a légi jármű-üzemeltető személye ismeretlen, a légi jármű tulajdonosát kell a légi jármű üzemeltetőjének tekinteni, kivéve ha a légi jármű tulajdonosa az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítja, hogy valamely másik személy a légi jármű-üzemeltető.

3. NYOMONKÖVETÉSI TERV

A 2003/87/EK irányelv 3 g. cikke szerint a légi jármű-üzemeltető nyomonkövetési tervet nyújt be, amelyben intézkedéseket állapít meg a tonnakilómeter-adatok nyomon követésére és jelentésére.

A légi jármű-üzemeltetők legalább négy hónappal az első jelentési időszak kezdete előtt az illetékes hatósághoz jóváhagyásra benyújtják nyomonkövetési tervüket.

A légi jármű-üzemeltető a nyomonkövetési tervben meghatározza, hogy az egyes légi jármű-típusokra melyik nyomonkövetési módszertan alkalmazza. Abban az esetben, ha a légi jármű-üzemeltető olyan bérelt vagy egyéb légi jármű-típust kíván használni, amely az illetékes hatósághoz történő benyújtás idején még nem szerepelt a nyomonkövetési tervben, a légi jármű-üzemeltető a nyomonkövetési tervben leírja az ilyen további légi jármű-típusokra alkalmazandó nyomonkövetési módszertan meghatározására szolgáló eljárást. A légi jármű-üzemeltető biztosítja a kiválasztott nyomonkövetési módszertan következetes alkalmazását.

Az I. melléklet 4.3. szakaszától eltérve a nyomkövetési tervnek a következő információkat kell tartalmaznia:

1. a légi jármű-üzemeltető azonosítása, a hívójel vagy egyéb, a légi forgalmi irányítás céljára használt egyedi kód, a légi jármű-üzemeltető és felelős képviselője elérhetőségi adatai és levelezési címe;
2. a nyomkövetési terv adott változatának megjelölése;
3. a nyomkövetési terv benyújtásakor a járműparkot alkotó légi jármű-típusok kezdeti jegyzéke és a légi járművek száma típusonként, valamint az előreláthatóan később használatba veendő további légi jármű-típusok előzetes jegyzéke, beleértve – amennyiben ez az információ rendelkezésre áll – a légi járművek becsült számát típusonként;
4. azon eljárások, rendszerek és felelősségi körök leírása, amelyek arra szolgálnak, hogy teljeskörűen számon tartsák a tárgyévben használt légi járművek jegyzékét, tehát gondoskodnak mind a saját tulajdonban lévő, mind a bérelt légi járművek tonnakilóméter-adatainak hiánytalan nyomon követéséről és jelentéséről;
5. azon eljárások leírása, amelyekkel nyomon követik az egyedi kód alatt üzemeltetett járatokat repülőtér-páronkénti bontásban tartalmazó jegyzék hiánytalanságát, valamint azon eljárásoké, amelyekkel – a teljesség biztosítása mellett és a kétszeres számbavétel elkerülésével – meghatározzák, hogy a járatok a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartoznak-e;
6. az adatszerzéssel, az adatkezeléssel és az ellenőrzéssel kapcsolatos tevékenységek leírása az I. melléklet 10.3. szakaszával összhangban;
7. a valamely minőségirányítási rendszer keretében végzett tevékenységekkel fennálló kapcsolatra, ezen belül különösen a tonnakilóméter-adatok nyomon követésére és jelentésére vonatkozó eljárásokra és ellenőrzésekre vonatkozó információk;
8. a járatonkénti tonnakilóméter-adatok meghatározására szolgáló módszerek leírása, beleértve:
 - a) azokat az eljárásokat, felelősségi köröket, adatforrásokat és számítási képleteket, amelyek repülőtér-páronként a távolság meghatározására és rögzítésére szolgálnak;
 - b) azt, hogy az utasok tömegének meghatározása a 100 kg/személy átlagos tömeg (1. meghatározási szint) vagy az utasok tömegének a tömeg- és súlypontszámítási dokumentációban feljegyzett értéke alapján történik-e (2. meghatározási szint). A 2. meghatározási szint alkalmazása esetén annak leírása, hogy milyen eljárással történt az utasok tömegére vonatkozó adatok beszerzése;
 - c) az áru és a postai küldemények tömegének megállapításához használt eljárás leírását;
 - d) adott esetben az utasok, az áru és a postai küldemények tömegének mérésére szolgáló mérőeszközök leírását.

Az illetékes hatóság előírhatja, hogy a légi jármű-üzemeltetők a nyomkövetési tervet elektronikus formanyomtatványon nyújtsák be. A Bizottság szabványosíthatja az elektronikus formanyomtatványt vagy az alkalmazandó fájlformátumot. Ebben az esetben az illetékes hatóság köteles a légi jármű-üzemeltetőtől elfogadni e formanyomtatvány vagy formátum használatát, kivéve akkor, ha az illetékes hatóság formanyomtatványa legalább ugyanazon információk szolgáltatását követeli meg.

4. A TONNAKILOMÉTER-ADATOK KISZÁMÍTÁSÁNAK MÓDSZEREI

4.1. SZÁMÍTÁSI KÉPLET

A légi jármű-üzemeltetők a tonnakilóméter-adatok nyomon követéséhez és jelentéséhez számításon alapuló módszertant használnak. A tonnakilóméter-adatokat a következő képletből kell kiszámítani:

$$\text{tonnakilóméter} = \text{távolság} \times \text{hasznos teher}$$

4.2. TÁVOLSÁG

A távolságot a következő képlet alkalmazásával kell kiszámítani:

$$\text{Távolság [km]} = \text{földrajzi főkörön mért távolság [km]} + 95 \text{ km}$$

A földrajzi főkörön mért távolság a föld felszínének két pontja között mért legrövidebb távolság, amelyet közelítően a Chicagói Egyezmény 15. mellékletének 3.7.1.1. cikkében előírt rendszer (WGS 84) alkalmazásával kell meghatározni.

A repülőtér helyének földrajzi hosszúságát és szélességét vagy a Chicagói Egyezmény 15. mellékletével összhangban, a légiközlekedési tájékoztató kiadványokban (Aeronautical Information Publications, a továbbiakban: AIP) közzétett földrajzi adatokból, vagy az AIP adatait használó más forrásból kell venni.

Szoftverrel vagy harmadik fél által kiszámított távolsági adat szintén használható, feltéve, hogy a számítási módszer a fent említett képleten és az AIP adatain alapszik.

4.3. HASZNOS TEHER

A hasznos terhet a következő képletből kell kiszámítani:

Hasznos teher (t) = az áru és a postai küldemények tömege (t) + az utasok és a feladott poggyász tömege (t)

4.3.1. AZ ÁRU ÉS A POSTAI KÜLDEMÉNYEK TÖMEGE

A hasznos teher kiszámításához az érintett járatokra vonatkozó tömeg- és súlypontszámítási dokumentációban található tényleges vagy átlagos tömegértékeket kell alkalmazni. A tömeg- és súlypontszámítási dokumentáció készítésére nem kötelezett légitársaságok az áru és a postai küldemények tömegének meghatározásához jóváhagyásra megfelelő módszertant kell ajánlaniuk az illetékes hatóságoknak.

Az áru és a postai küldemények tényleges tömegébe a hasznos tehernek nem minősülő raklapok és konténerök önsúlya és az üzemi súly nem értendő bele.

4.3.2. AZ UTASOK ÉS A FELADOTT POGGYÁSZ TÖMEGE

Az utasok tömegének meghatározására a légitársaságok két meghatározási szint egyikét alkalmazhatják. A légitársaságok az utasok és a feladott poggyász tömegének meghatározására minimumként választhatja az 1. meghatározási szintet. Ugyanazon kereskedési időszakban minden járat esetén ugyanazt a választott meghatározási szintet kell alkalmazni.

1. meghatározási szint:

Minden egyes utasra és az adott utas feladott poggyászára vonatkozóan 100 kg alapértelmezett értéket kell használni.

2. meghatározási szint:

Az egyes járatok tömeg- és súlypontszámítási dokumentációjában az utasokra és a feladott poggyászra vonatkozóan megadott tömeget kell használni.

5. A BIZONYTALANSÁG MEGHATÁROZÁSA

A légitársaságok a tonnakilómeter-adatok kiszámítása során ismernie kell a bizonytalanság főbb forrásait. A tonnakilómeter-adatok meghatározására szolgáló módszertannak nem kell az I. melléklet 7. szakasza szerinti részletesen bizonytalansági elemzést tartalmaznia.

A légi jármű üzemeltetője az I. melléklet 10.2. és 10.3. szakasza szerint rendszeresen megfelelő ellenőrzést végez, és szabálytalanságok észlelése esetén a 10.3.5. szakasszal összhangban azonnal korrekciós intézkedést hoz.

6. JELENTÉSTÉTEL

A tonnakilómeter-adatok jelentése a 2003/87/EK irányelv 3e. és 3f. cikke szerinti kérelmek céljára, kizárólag az ugyanott meghatározott évekre vonatkozóan szükséges.

A légitársaságok tonnakilómeter-adataik jelentésére az alábbi 7. szakaszban bemutatott formátumot használják. Az illetékes hatóság előírhatja, hogy a légitársaságok a tonnakilómeter-adatokat elektronikus formanyomtatványon jelentsék be. A Bizottság szabványosíthatja az elektronikus formanyomtatványt vagy az alkalmazandó fájlformátumot. Ebben az esetben az illetékes hatóság köteles a légitársaságtól elfogadni e formanyomtatvány vagy formátum használatát, kivéve akkor, ha az illetékes hatóság formanyomtatványa legalább ugyanazon információk szolgáltatását követeli meg.

A jelentésben a tonnakilómeter-adatokat kerekített [t km] értékek formájában kell megadni. A számítások során a járatonkénti adatokat az összes szignifikáns számjeggyel kell figyelembe venni.

7. A TONNAKILOMÉTER-ADATOKRÓL SZÓLÓ JELENTÉS TARTALMA

Minden légitársaság-üzemeltető szerepelteti az alábbi információkat a tonnakilométer-adatokról szóló jelentésében:

1. a légitársaság-üzemeltető azonosítását szolgáló adatok a 2003/87/EK irányelv IV. melléklete szerint, a légiforgalmi irányítás céljára használt hívójel vagy más egyedi kód, valamint az elérhetőségi adatok;
2. a jelentés hitelesítőjének neve és címe;
3. a jelentéstétel éve;
4. a nyomonkövetési terv jóváhagyott, érvényes változatának száma és hivatkozási adatai;
5. a jelentési időszakban a működésben bekövetkezett fontosabb változások és a jóváhagyott nyomonkövetési tervtől való eltérések;
6. a légitársaság-üzemeltető által a jelentési időszakban a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó légitársasági tevékenységek folytatásához használt légitársaságok lajstromjele és típusa;
7. az utasok és a feladott poggyász, valamint az áru és a postai küldemények tömegének kiszámítására választott módszer;
8. a jelentés tárgyévében teljesített utaskilométerek és tonnakilométerek teljes száma az I. melléklet szerinti légitársasági tevékenységek hatálya alá eső összes járatra vonatkozóan;
9. minden egyes repülőtérről vonatkozóan: a két repülőtér ICAO-kódja, a távolság (= a földrajzi főkörön mért távolság + 95 km) km-ben, repülőtér-páronként a járatok összes száma a jelentési időszakban, repülőtér-páronként az utasok és a feladott poggyász összes tömege (tonna) a jelentési időszakban, az összes utasszám a jelentési időszakban, repülőtér-páronként az utaskilométerek összes száma, repülőtér-páronként az áru és a postai küldemények összes tömege (tonna) a jelentési időszakban, repülőtér-páronként a tonnakilométerek összes száma (t km).

8. HITELESÍTÉS

Az I. melléklet 10.4. szakaszában meghatározott hitelesítési követelményeken kívül a hitelesítő a következőket is figyelembe veszi:

- a járatokról és a tonnakilométer-adatokról szolgáltatott adatok teljessége a légitársasági adatokhoz, így az Eurocontrol által gyűjtött adatokhoz viszonyítva annak értékelése érdekében, hogy az üzemeltető jelentésében kizárólag a figyelembe vehető járatok szerepelnek-e,
- összhang a jelentett adatok és a tömeg- és súlypontszámítási dokumentáció között.

A tonnakilométer-adatok esetében a lényegességi szint 5 %.”

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a kozmetikai termékekről szóló 76/768/EKG tanácsi irányelv III. mellékletének a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról szóló, 2009. április 16-i 2009/36/EK bizottsági irányelvhez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 98., 2009. április 17.)

A 37. oldalon, a mellékletben, a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. A III. melléklet 2. részében a 7., 9., 14., 18., 24., 28., 47. és 58. hivatkozási számokat el kell hagyni.”

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.